

هیأت‌های مذهبی پیوندهای مستحکم میان امروز و روز عاشورای حسینی هستند

بیانات رهبر انقلاب در دیدار شورای مرکزی هیأت‌های عزاداری استان تهران منتشر شد.

بیانات رهبر انقلاب در دیدار شورای مرکزی هیأت‌های عزاداری استان تهران منتشر شد. به گزارش ایسنا، بیانات رهبر انقلاب در دیدار شورای مرکزی هیأت‌های عزاداری استان تهران که مربوط به ۱۲/۰۵/۱۳۷۳ است، و برای نخستین بار منتشر شد، به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

اولاً به همه ی برادران و خواهرانی که در این مجلس حسینی شرکت کرده اید، خوشامد عرض میکنم و مجلس ما بحمدالله عطر و رایحه ی مجلس عزای حضرت ابی عبدالله (علیه السلام) را پیدا کرد.

موضوع هیئتهای مذهبی برای مردم ما یک مطلب عادی و روزمره است که چشمها و دلهای مردم به آنها انس گرفته است ولی اگر کسی با چشم دقیق و حقیقت بین نگاه کند، این یکی از آن بارقه های درخشان حسینی در فضای جامعه ی مسلمان ما و از برکات و حسنات جاریه ی آن نهضت عظیم الهی است. آنچه را شما از سوابق عزاداری مردم ایران و شیعیان جهان برای ماجرای حسین بن علی (علیه السلام) تا کنون دنبال بفرمایید، خواهید دید که این سنت عزاداری به شکل کنونی در تمام حالات و آنات و در همه ی شرایط گوناگون اجتماعی وجود داشته است. دشمنان نتوانسته اند این عادت دینی و الهی را از شیعیان سلب کنند و این نشان دهنده ی عمق ایمان و عمق تأثیر این جریان عزاداری - چه به صورت مجالس عزاداری و چه به صورت هیئات متحرک مذهبی - در دلهای مردم و در ایمان و عقیده ی مسلمانان است.

ظرفیت این هیئات هم بسیار زیاد است. شما ملاحظه کنید، در دوران اختناق رضاخانی که همه ی حرکت‌های مردم، ولو کوچک ترین آنها را ابادی استبداد رضاخانی که ضد اسلام و ضد مراسم تشییع بود، دنبال میکردند و آنها را با سختی و فشار و شکنجه پاسخ میدادند - که حتی روضه خوانی ها را در داخل خانه ها و پیش از اذان صبح هم دنبال و تعقیب میکردند و اگر روضه خوانی را میدیدند که قبل از اذان صبح از جایی به جایی حرکت میکند، و میدانستند که این روضه خوان میرود که در خلوت و پستوی خانه ی یک مسلمان عاشق امام حسین (علیه السلام) مرثیه بخواند، او را تعقیب میکردند و احیاناً زندان میبردند - حتی در این شرایط هم هیئتهای مذهبی متوقف نماند. آن کسانی که آن زمانها بوده اند، برای ما نقل کرده اند که در روزهای عاشورا و تاسوعا و ایام اطراف این دو روز، مردم از شهرها به خارج شهرها میرفتند، در بیابانها، دور از جاده ها، گاهی در ویرانه ها، در روستاهای دور از دسترس پلیس رضاخانی، دسته ی سینه زنی راه می انداختند و عزاداری میکردند. این چه ایمانی است؟ چه علقه ی محبت و اعتقاد عظیم و ناگسستنی ای است که به وسیله ی این هیئات مذهبی هدایت میشود؟ این یک طرف قضیه است.

در آن وقتی که مردم تهران و بعضی از شهرستان های دیگر برای دفاع از مقام روحانیت و رهبری نهضت، در دوازدهم محرم و پانزدهم خرداد سال ۴۲ میخواستند اعتراض کنند، باز در قالب هیئات سینه زنی و عزاداری است که راه می افتند در این خیابانهای تهران و سینه میزنند و زنجیر میزنند و عزاداری میکنند اما نوحه ی آنها عبارت است از اعتراض به حکومت مستبد و دیکتاتور و فاسد پهلوی که امامشان و رهبرشان و امام بزرگوار را در پانزدهم خرداد سال ۴۲ دستگیر و بازداشت کرده بود؛ یعنی یک ماهیت انقلابی پیدا میکند. و این تعجب هم ندارد؛ اصل ماجرای حسین بن علی (علیه السلام) یک ماجرای انقلابی است، باید هم آنچه از آثار آن نهضت به جا است، در همین جهت و همین هدف حرکت بکند. در سال آخر نهضت هم پیروزی انقلاب، بلاشک تا میزان زیادی مرهون همین هیئات مذهبی است که در همه جای کشور در عاشورای سال ۵۷ و دهه ی محرم آن سال، [مردم] هیئتهای مذهبی را تبدیل کردند به وسیله ای برای اظهار اعتراض گسترده ی ملت به آن رژیم فاسد و حمایت از امام و خواستاری نظام اسلامی. پس این، ظرفیت هیئات مذهبی است. در دوران اختناق جمعیت های کوچک در بیغوله ها و بیابانها و دور از چشم پلیس رضاخانی شروع میشود و در سال ۵۷ و سالهای بعد از آن، در معرض دید همه ی مردم دنیا و زیر نگاه دوربین های جهانی، نشان دهنده ی میل و خواست ملت ایران میشود. چقدر عظیم است این هیئتها!

علاوه بر همه ی اینها، عشق و محبت به خاندان پیغمبر، عشق به حسین بن علی (علیه السلام)، عشق و دلبستگی به یاران امام حسین (علیه السلام)، دل سوختگی شدید نسبت به حادثه ی عاشورا، روح این هیئتهای مذهبی است. اینها چیز کوچکی نیست؛ مبدا کسی خیال کند که هیئات مذهبی یک چیزی است که اگر بود، بود، [اگر هم] نبود، نبود؛ این جور نیست. هیئتهای مذهبی در حقیقت ارکان حفظ ایمان و شوق ملت بزرگ ما به خاندان پیغمبر هستند؛ از جمله ی پیوندهای مستحکم میان امروز و روز عاشورای حسینی هستند؛ آن روحیه را به امروز منتقل میکنند، خاطره ی امام حسین را تجدید میکنند. در طول سال،

دست‌های دشمنان اسلام و قرآن و خاندان پیغمبر هر چه تلاش میکنند برای اینکه فضای جامعه را فضای غیر دینی قرار بدهند، وقتی که دهه‌ی محرّم میشود، ایّام عاشورا میشود، این موکب‌های حسینی راه می‌افتد در خیابانها و کوچه‌ها و محیط زندگی مردم، مثل آب بارانی که پلیدی‌ها را و کثافتها را می‌شوید و فضا را پاک میکند، فضای جامعه را شست و شو میدهد و همه‌ی آن تلقینات فاسد را که در محیط و فضا، دست دشمن به وجود آورده است، پاک میکند و می‌شوید.

قدر این هیئت‌ها را خیلی باید بدانید؛ هم شما که مسئولان این هیئات هستید، واقعاً این کار را یک کار مهم و اساسی به حساب بیاورید؛ یک وظیفه‌ی هم ناشی از عقیده و هم ناشی از محبت، و هم یک وظیفه‌ی بزرگ اعتقادی و عاطفی به حساب بیاورید و با جدّیت مسئله‌ی هیئات مذهبی را دنبال کنید و هر کاری که برای بهتر شدن این هیئات میشود انجام داد، انجام بدهید؛ هم مردم باید قدر این هیئات را بدانند. مردم به طور طبیعی اعضای هیئات مذهبی هستند. می‌بینید که راه می‌افتد در این موکب‌های عزاداری – هر کسی با یک نوع ارتباطی – می‌افتند توی این هیئت‌ها و با آنها عزاداری میکنند، عزاداری آنها را تماشا میکنند، اشک میریزند و حال مصیبت و عزا پیدا میکنند. خیلی حادثه‌ی عظیمی است.

در هیچ جای دنیا هم یک چنین وسیله‌ای – که تمام شمشیرهای دشمنان در مقابل این وسیله گند است، همه‌ی تبلیغات دشمنان در مقابل این وسیله نارسا است – ندارند؛ خیلی تلاش کردند که اینها را از بین ببرند، [ولی] نتوانستند؛ و این، مال زمان رضاخان است. بعد از آن خیلی تلاش کردند اینها را منحرف کنند. بنده در دوران سلطنت طاغوت دوّم پهلوی دیده بودم و می‌شناختم که این هیئات مذهبی را در گوشه و کنار جامعه، می‌سپردند دست افراد فاسد، تا شاید اینها را از چشم مردم بیندازند اما نتوانستند. هیئت‌های مذهبی، هیئت‌های مذهبی ماندند؛ هیئت‌های عزاداری، هیئت عزاداری ماندند. گیرم که یک فرد نابابی هم چند صباحی در یک هیئتی بود یا نبود؛ او از بین رفت، آنها نابود شدند اما هیئت‌ها همچنان که لازمه‌ی کلمه‌ی حق است، ماندند. خیلی تلاش کردند بلکه بتوانند این هیئت‌ها را از حال و هوای حسینی خارج کنند اما نتوانستند.

بنده عرض به شما برادران عزیز این است که شما خودتان را علم‌داران حسینی بدانید. علم‌عزای حسینی دست شما است؛ این خیلی مرتبه‌ی بزرگی است؛ این خیلی مقام مقدّسی است. اگر نهضت امام حسین در روز عاشورا تمام شده بود، امام حسین دیگر علم‌دار نمیخواست؛ اما فرض این است که نهضت حسینی تا قیام فرزند معصومش حضرت بقیّة‌الله الاعظم (ارواحنا فداه و عجل الله تعالی فرجه و آلف التّحیّة و السّلام و الاکرام علیه) برقرار است؛ نهضت که تمام شدنی نیست. هر چه زمان گذشته است، نهضت حسینی گسترده تر شده است، اعماق آن بیشتر آشکار شده است. هر بخشی از این نهضت یک علم‌داری دارد؛ دنیای فقاقت بخشی از نهضت حسین است، علم‌دارش مراجع بزرگند؛ دنیای معنویّت و معرفت بخشی از منطقه‌ی نهضت حسین است، علم‌دارانش سؤلاک [۲] بزرگ و اهل معرفتند؛ صحنه‌ی عظیم زندگی مردم که به سمت اسلام حرکت میکند و نهضت اسلامی و انقلاب اسلامی و حکومت اسلامی، بخشی از نهضت حسین بن علی است، علم‌داران و پرچم‌داران مخصوص به خود را دارد؛ بقای فرهنگ این نهضت در بین مردم هم بخشی از آن نهضت است، پرچم‌دارانش کسانی هستند که اقامه‌عزای حسینی را میکنند، و از جمله شماها هستید. شما علم‌دار حسینی (علیه السّلام) هستید؛ این علم‌را بایستی قدر بدانید. آن چنان که شایسته‌ی او است، این کار را انجام بدهید.

دیدید که در سال ۵۷، همین هیئات مذهبی شما در روشن کردن حقایق برای مردم چه نقش بزرگی ایفا کرد. مردم در خیابانها راه میرفتند و نغمه‌ی هیئت‌های عزاداری برای آنها بهترین تحلیل‌کننده‌ی سیاسی و انقلابی آن روز بود، که حقایق را بیان میکرد؛ در سال ۴۲ هم همین جور بود، در دوران جنگ هم همین جور بود. امروز هم همین جور است؛ امروز می‌بینید دنیای اسلام با چه دشمنانی روبه‌رو است؟ امروز می‌بینید صهیونیست‌های خبیث و پلید در دنیا چه میکنند؟ می‌بینید آمریکا به عنوان قلدر و دیکتاتور جهانی، امروز چگونه با اسلام و نهضت اسلامی روبه‌رو و طرف است؟ می‌بینید طاغوت‌های جهانی، امروز چقدر از اسلام کینه دارند، چون از دست اسلام و قرآن سیلی خورده‌اند؟ از طرفی، می‌بینید که چطور عواطف ملت مسلمان در همه‌جای عالم نسبت به احکام اسلام و معارف اسلام و حکومت اسلامی برانگیخته است؟ مردم کشورهای اسلامی در گذشته بی تفاوت بودند، حرکتی نمیکردند، اقدامی نمیکردند، دلی برای اسلام نمیسوزاندند؛ امروز آن جور نیست؛ امروز ملت‌های مسلمان در هر جای دنیا که هستند، چه شیعه و چه غیر شیعه – مخصوص شیعیان هم نیست – نسبت به پرچم برافراشته‌ی اسلام در این قبة‌الاسلام، یعنی ایران اسلامی احساس دل‌بستگی و علاقه‌مندی میکنند. و می‌بینید پیشرفت‌ها و نفوذ روزافزون کلمه‌ی اسلام را در دنیا، علی‌رغم دشمنان. می‌بینید که بحمدالله ایران اسلامی در دنیا روزبه روز عزیزتر شده است و عزیزتر میشود و ملت مسلمان [هم] همین جور. همه‌ی اینها موضوعاتی هستند که هیئات مذهبی شما میتوانند آنها را با صدای بلند ندا کنند.

سینه‌زنی عزاداران حسینی، همان وسیله‌ای است که میتواند محبت و ولایت اهل بیت را از نسلی به نسل دیگر برساند. دشمنها نباید بتوانند مراسم مذهبی شما را از دست شما بگیرند. یکی از راه‌های دشمنان این است که آنها را با خرافات آلوده کنند، که امسال با هشیاری شما مردم، با ایمان عمیق جوانهای مؤمن و عشاق حسینی ما، یک بخش مهمی از آنچه وسیله و بهانه‌ای در دست دشمن میشد، بگلی کنار رفت و آن مسئله‌ی قمه‌زنی بود. عزاداری هیئت‌های حسینی – یعنی همین عزاداری‌های معمولی که قرن‌ها است که [مثل] امروز راه می‌افتد در خیابانها و عزاداری میکنند و به عنوان اعلام مصیبت به سر و سینه

میزنند - همان بلندگوی عظیم نهضت حسینی است که در همه جای کشور ما و در هر جایی که موالیان اهل بیت و محبتین اهل بیت، بخصوص شیعیان هستند، رونق دارد و روزه روز باید رونق آن اضافه بشود.

مردم قدر هیئات را باید بدانند. خود هیئات مذهبی هم قدر این سرمایه ی عظیم را بدانند. و حسین بن علی (علیه الصّلاة و السّلام) و خاندان آن بزرگوار و اصحاب آن بزرگوار و شهدای عالی مقام عاشورا، ان شاءالله با روح بلند خود پشتیبان این حرکت ایمانی و اسلامی و عاطفی شما هستند.

امیدواریم که روزه روز این کانونهای حسینی گرم تر و این عَلم برافراشته تر بشود و ان شاءالله همه ی شماها اجرتان را از حسین بن علی (علیه السّلام) بگیرید و همه ی ما در زمره ی خدمتگزاران عزاداری حسین بن علی (علیه السّلام) محسوب بشویم و عمر خود را با محبت آن بزرگوار و خاندان مقدّس پیغمبر به سر بیاوریم و ان شاءالله فیض شهادت در راه آنها را ببریم.

والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

(۱) در ابتدای این دیدار، حجّت الاسلام والمسلمین محمود محمّدی عراقی (رئیس سازمان تبلیغات اسلامی) مطالبی را بیان کرد.

(۲) اهل سلوک